

Лист Прелата (серпень 2009)

Прелат, пишучи з Мексики, говорить про Марійні свята, що святкуватимуться в серпні, та через них заохочує нас наслідувати щоденне життя Марії та її близькість до її сина Ісуса.

21.08.2009

Мої дорогі діти: нехай Ісус береже для мене моїх дочок та синів!

*Assumpta est Maria in Caelum,
gaudet exercitus angelorum! [1]*

Марія була взята на Небо, тілом і душею, і ангели радіють. Усі християни також сповнені радості, тому що Діва живе вічно в повноті Божій, спогляданні та любові Святої Трійці в небесній Славі.

Наближається урочистість 15 серпня, Успіння Матері Божої, і я хочу нагадати вам, що це велике свято змушує нас звернутися пильним поглядом до Небес; не до небес, що складаються з абстрактних ідей ба навіть до уявних небес, створених митцями, але до Небес справжньої реальності, якою є сам Бог. Бог є Небом. Він є нашим призначенням, призначенням і місцем вічного життя, з якого ми вийшли та до якого прагнемо... Це можливість піднятися разом з Марією до висот духа, де вдихатимемо чисте повітря надприродного життя та

споглядати найсправжнішу красу, красу святості. [2] Як, і як часто, ми звертаємось до Матері Божої по допомогу діяти надприродно завжди і у всьому? Чи просимо ми нашу Матір взрощувати дух споглядання в наших душах?

Процитовані мною слова Папи Бенедикта є вражаючим вступом до таємниці віри, яку ми готуємось пережити знов. Як писав св.Хосемарія, *“Ми зустрічаємо тут таємницю любові. Людський розум лише ледве приступає до розуміння. Тільки віра здатна пролити дещо світла на те, яким чином творіння може бути піднесене на таку височинь, ставши улюбленим осереддям ласк Святої Трійці. Ми знаємо, це - свята таємниця. Але завдяки нашій Матері, нам здається, що ми можемо зрозуміти її трохи більше — якщо, звісно, нам*

дозволено промовляти таке - ніж інші правди віри.”[3] Звернімося до нашого Отця, який насолоджується, безпосередньо споглядаючи Бога і Святу Людськість Ісуса Христа, Божу Матір, ангелів та всіх святих, щоб він випросив для нас Божого світла, щоб ми глибше осягнули цю правду віри та цей шлях любові й ще більшого захоплення Пресвятою Дівою.

Я пропоную вам, передусім, глибше вдивитися в щоденну відповідь Матері Божої і в наших особистих роздумах спинитися на строках Святого Письма, що говорять нам про неї. Хоча їх небагато, ці тексти містять все це велике, що Святий Дух забажав явити нам про Матір Бога і нашу Матір: безмірний скарб, що кожен з нас має віднайти, завжди керуючись Учительством Церкви. Я раджу вам також перечитате

декілька маріологічних трактатів,
доклавши зусиль прочитати їх
поглиблено та розважливо, щоб
глибше осягнути все те, що
вчинив Пречистій Діві
Всемогутній, і святе його ім'я.[4]
Гимн Magnificat, що вирвався з губ
та серця Марії, натхненої Святим
Духом, є для нас найкращою
школою пізнавати, говорити,
слухати та наслідувати нашу
Матір. Це портрет Марії, справжня
ікона, в який ми можемо бачити її
такою, якою вона є.[5]

Давайте зосередимось особливо на
її молитовному житті. Такою ми
винаходим її, розважаючи першу
радісну таємницю Розарію. *Діва із
солодким іменем Марія поглинена
молитвою. В цьому домі ти
можеш бути тим, ким хочеш:
другом, слугою, свідком, сусідом...*
[6] Приймаючи запрошення
нашого Отця з усією серйозністю,
давайте рішуче вступимо

всередину. Зробимо все можливе, кожен з нас, щоб знайти своє місце, як ми кожного дня повертаємось до цієї ключової події історії нашого спасіння в молитві Angelus і Розарії. Ми можемо роздумувати про Матір Божу, що постійно підтримує спілкування з Богом, і такою зустрічає її Архангел, принеши їй святу новину. Те ж саме стосується другої світлої таємниці. Довірливе прохання, що висловлене простим твердженням нашої Матері на весіллі в Кані призводить до першого чуда Ісуса, якимось чином наближаючи і *його* годину, і також отримання дару віри першими супутниками її Сина, як коротко описав євангеліст: *і його учні увіروвали в нього.*[7]

Це св. Йоан, улюблений учень, повідомляє нам. Він показав нам що наша Пресвята Діва, яка до тих пір доглядала свого Сина

упродовж років прихованого життя в Назареті, покликана продовжити співдіяти безпосередньо в таємниці Викуплення. Відповідь Христа своїй Матері на її прохання містить натяк на цей божественний план: *Що мені, жінко, - а й тобі? Таж не прийшла година моя!*[8] Наш Господь говорить про Хресну жертву. Коли цей час прийде, він бажатиме (і по-людськи, і надприродньо), щоб його Мати була поруч, як нова Єва, щоб співдіяти в відновленні надприродного життя людських душ. Св. Йоан також розповідає про це: *А при хресті Ісусовім стояли його мати, сестра його матері, Марія Клеопова та Марія Магдалина. Бачивши Ісус матір і біля неї учня, що стояв, - а його ж любив він, - мовить до матері: "Жінко, ось син твій" А тоді й до учня мовить: "Ось матір твоя". І*

від тієї хвили учень взяв її до себе.

[9]

Я нагадую вам словами Папи, що урочистість Успіння запрошує нас піднести наші очі до Небес, останньої оселі, до якої ми прямуємо, не забуваючи, в той же час, — і це інший урок Марії — що до того як увійти тілом і душею до Небесної Слави, наша Діва була поруч з Христом в його Страстях та Смерті. Нова Єва йшла за новим Адамом в стражданнях, в Страстях і тому - також в остаточній радості. Ісус є первістком, але його вознесена плоть невіддільна від його земної Матері, Марії. Через Марію все людство включене в Успіння в Бозі і разом з нею все створіння (...) Так народжується нове Небо і нова земля, де смерті не буде більше, ні скорботи, ні плачу, ні болю не буде більше (див. Од 21:1-4).[10]

Співдія нашої Матері в Хресній Жертві була унікальною. Саме тому Церква почитає її словами “Володарка, Заступниця, Утішителька та Посередниця” в такий спосіб, що це “ не забирає, ані не додає нічого до гідності та дієвості Христа як єдиного Посередника.”[11] Це найвищою мірою тісна співдія у справі Спасіння також дає підстави для титулу Діва Євхаристії, даному їй Папою Іваном Павлом II в його останній енцикліці. Свята Євхаристія це sacramентальне унаочнення Хресної жертви, тому що звершене на Голготі стає присутнім у Святій Месі. І також не може бути опущене, що на Голготі наш Господь показав нашій Матері її нове материнство. “Ісусові слова,” говорив Іван Павло II, “набувають свого найсправжнішого значення в контексті його спасительної місії. Сказані в мить спасительної

жертви, вони являють свою найвеличнішу цінність саме за отих величних обставин. Насправді, після слів звернення Ісуса до своєї Матері, євангелист додає істотний пункт: “Ісус, знаючи, що все вже завершилося...” (Йо 19:28), так наче він хотів наголосити, що Ісус завершив свою жертву, доручаючи свою Матір Йоанові, і в ньому всьому людству, чиєю Матір'ю вона стала в ділі спасіння.”[12]

В кожній Святій Месі наша Мати таїнственно присутня на вівтарі де здійснюється безкровна Хресна Жертва. *В цій незбагненній таємниці, писав наш Отець, може проблиснути, наче крізь серпанок, пречистий лик Марії: доньки Бога Отця, Матері Бога Сина, Нареченої Бога Святого Духа.*[13] Це тверде переконання Церкви, виражене в одній з молитов, що літургія

пропонує священикам для кращого приготування здійснення Святої Жертви: *Мати милосердя й любові, Пречиста Діва Маріє, (...) Звертаюся до тебе з довірою і любов'ю. Ти стояла біля свого Сина, коли він помирав на хресті. Стань також біля мене, бідного грішника, та усіх вірних, що тут та в усієї Церкві братимуть сьогодні участь у цій святій жертві.*[14] Чи звертаєтесь ви до неї, як її син чи дочка, кожного дня перед служінням або участю в Святій Месі?

Наша Пречиста Діва від Віфлеєму до Голготи являла Христа учням її Сина — чоловікам та жінкам — та вела їх до Христа. Якщо, як каже нам Євангеліє, Йоан, Марія Магдалина, Саломія та інші жінки витримали непохитно біля Хреста Ісуса та згодом свідчили його Воскресіння, це тому що вони не залишили Марію в ті часи; вони

“взяли її до себе” - до власного простору своєї духовної подорожі — з тієї невиразимої миті коли Ісус доручив їх своєї Матері на Голготі.

Мої дочки та сини! Вона, цілковито Божа, Діва Євхаристії та Вчитель молитви, хоче щоб ми говорили з нею, просили її навчити нас любити Ісуса Христа всім серцем, всією душею, з тим щоб відповісти йому із повною відданістю будь-якої миті та за будь-яких обставин. Велика таємниця любові постає перед нами в свято Успіння Матері Божої: Ісус переміг смерть всемогутністю своєї любові. Тільки Любов є всемогутньою. Ця любов спонукала Христа до смерті за нас та, отже, до перемоги над смертю. Так, тільки любов відкриває доступ до Царства життя! І Марія увійшла за своїм Сином, разом в його Славі, після

того як була разом під час його
Страстей. Вона увійшла туди
сповнена нестримної сили,
залишаючи двері відкритими для
всіх нас. І тому ми звертаємося до
неї сьогодні: Брамо Небесна,
Царице Ангелів та Притулку
грішників.”[15]

Варто зосередитися та
насолоджуватися літанією та
іншими марійними молитвами —
Радуйся, Маріє, *Salve*, Розарій та
закликами, які підказує нам
синівська любов — з любовно-
дбайливою відданістю та дитячою
побожністю, адже *Марія*,
Пречиста Діва спокутувала
падіння Єви: і вона знищила голову
пекельного змія своєю непорочною
п'ятою. [16] З'єднані з таким
великим шанувальником нашої
Матері, яким був і є наш Отець,
вдамося до ще більшого
захоплення тим, як *Отець*, *Син і*

*Святий Дух вінчають її як
повноправну Царицю Всесвіту.*

І Ангели віддають їй пошану як її
слуги... і патріярхи, і пророки, і
Апостоли... і мученики, і
сповідники, і діви, і всі святі...і всі
грішники, і ти, і я.[17] Чи так само
діємо й ми?

Св. Хосемарія мав звичку
підписувати свої сімейні листи та
документи іменем *Маріано*. Йдемо
ж до *школи Маріано*, наслідуючи
ніжну відданість нашого Отця
Пресвятій Діві, як малі діти, які
знають, що кожної миті
потребують піклування своєї
Матері.

Наша Мати, більш того, завжди
була Матір'ю *Opus Dei* з самого
його заснування, і Справа
розвивалася під Її Покровом. Вона
йшла перед нами,
супроводжувала нас та крокувала
за нами на всіх етапах історії

нашої родини та особистої подорожі. В серпні ми згадуємо декілька таких днів: Посвячення Справи Найсолодшому Серцю Марії в Лорето 15 серпня 1951 року, що ми оновлюємо кожного року, запрошення звернутися по допомогу до Божого Милосердя через Марію, Престол Слави 23 серпня 1971 року... І багато інших випадків посередництва Цариці Неба та землі, що їх неможливо перелічити зараз.

Зараз я перебуваю в Мексиці, куди я приїхав щоб взяти участь у освяченні храму, збудованного на честь св. Хосемарії в Мехіко. Разом з усіма вами я дякую Богу, за те що ця подія дала мені можливість молитися перед Матір'ю Божою Гвадалупською в Вільї, йдучи слідами подорожі нашого Отця 1970 р. Деякі наміри, що наповняли серце нашого засновника є й досі вельми

нагальні, інші вже звершені
завдяки посередництву нашої
Матері. Я приїхав, я наголошую,
від імені всіх — тих, хто є в Справі
сьогодні, і тих, хто прийде
протягом наступних століть, щоб
молитися за Церкву, за Папу і його
співробітників, за Єпископів та
священиків з усього світу,
особливо в цей Рік Священства, за
Opus Dei та за всіх християн, за
нашу особисту щоденну любов до
Ісуса Христа. Я живо пам'ятаю так
зворушивший нашого Отця
вислів, про який він розповів нам
одразу, в серпні 1970 р. Ми бачили,
як Господь спонукав його діяти як
людину молитви. Наш Господь
викарбував в його душі слова
кричи во все горло, не стримуйсь!
[18], які я хочу щоб ми вкладали в
нашу побожність та все що ми
робимо.

Супроводжуйте мене в моїх
проханнях, особливо 15 серпня,

коли ми оновлюємо посвячення
Найсолодшому Серцю Марії.

Давайте також глибше
зосередимося на пораді св.

Хосемарії: *Приступимо, отже, з
довір'ям до престолу благодаті,
щоб отримати милість (Євр,
4:16).* Думайте про це постійно. Я
хочу сказати, що це бажання Бога:
щоб наш внутрішній світ
умістився в межах процитованих
мною слів. Часом ви чутимете їх з
глибини вашої душі, коли очікуєте
цього найменше.

*Приступимо до престолу
благодаті:* прийдіть, я повторюю,
з довірою до Найсолодшого Серця
Марії, нашої Матері і Матері Ісуса.
І з нею, Посередницею всіх ласк,
йдіть до Пресвятого й
Милостивого Серця Ісуса Христа. З
довірою також жертвуючи йому
спокутування за безліч образ.
Нехай вам ніколи не бракує слів
любові до нього: коли ви

працюєте, молитеся, відпочиваєте,
і також робите те, що видається не
таким вже й важливим: коли ви
розслабляєтесь, розповідаєте
якусь маленьку пригоду,
займаєтеся спортом... коротше
кажучи, протягом усього вашого
життя. Надайте усьому
надприродної основи близького
спілкування з Богом.[19]

Зі всією моєю любов'ю,
благословляю вас

Ваш Отець

+ Хав'єр

Мехіко, 1 серпня 2009

[1] Римський Місал, Успіння
Пресвятої Діви Марії, Євангельські
акламації.

[2] Бенедикт XVI, Проповідь на
урочистість Успіння, 15 серпня
2008 р.

[3] Св. Хосемарія, Ісус проходить поруч, № 171.

[4] Лк 1:49.

[5] Бенедикт XVI, Проповідь на урочистість Успіння, 15 серпня 2005 р.

[6] Св. Хосемарія, Святий Розарій, перша радісна таємниця.

[7] Йо 2:11.

[8] Йо 2:4.

[9] Йо 19:25-27.

[10] Бенедикт XVI, Проповідь на урочистість Успіння, 15 серпня 2008 р.

[11] Другий Ватиканський Собор, Догматична Конституція *Lumen Gentium*, № 62.

[12] Іван Павло II, Загальна аудієнція, 23 квітня 1997 р.

[13] Св. Хосемарія, “Піларська Діва,” надруковано в El Libro de Aragón, Сараґоса, 1976 р.

[14] Римський Місал, Молитви перед Месою.

[15] Бенедикт XVI, Проповідь на урочистість Успіння, 15 серпня 2008 р.

[16] Св. Хосемарія, Святий Розарій, п'ята славна таємниця.

[17] Там же

[18] Іс 58:1.

[19] Св. Хосемарія, нотатки, зроблені під час зустрічі, 9 вересня 1971 р.

dev.opusdei.org/uk-ua/article/list-prelata-serpen-2009/ (09.08.2025)